

La riquesa de la diversitat cultural

El col·legi està dedicat al mestre Napoleó Soliva i va entrar en servei l'any 1979 per atendre l'augment de població escolar del municipi de Blanes. Està situat al barri de la Plantera, un eixample blanenc en un paisatge divers d'habitatges, conreus i càmpings, molt proper al mar i al delta de la Tordera. L'entorn és curull de recursos didàctics, però també de grans reptes educatius i socials.

Text i fotos > JOSEP M. DACOSTA, biòleg

Blanes és un escenari privilegiat per a l'educació. El municipi és el paisatge literari de Joaquim Ruyra i va ser el lloc on residí l'escriptor Roberto Bolaño. Pel que fa a les ciències, al terme hi ha la seu del Centre d'Estudis Avançats de Blanes, adscrit al Consejo Superior de Investigaciones Científicas. A més, el territori blanenc gaudeix de dos jardins botànics, un port pesquer, platges i cales emblemàtiques de la Mediterrània i el delta de la Tordera. La biblioteca comarcal funciona com a centre de dinamització cultural, a més de temptació per a lletraferits.

En aquest context pròfic en recursos educatius hi ha una gran diversitat de població: blanencs de tota la vida, estadants de segones residències, tre-

balladors del teixit industrial, persones novingudes que feinegen en el sector de serveis, la construcció i la pagesia, i altres que desitjarien tenir alguna ocupació laboral. Aquest és l'encaix urbànic de l'Escola Napoleó Soliva.

Aquest cronista, que té una certa edat, va ser alumne de l'escola franquista, en la qual tot era gris i uniforme: una llengua, una religió, una raça i una bata. Ara, en entrar en un centre educatiu, se sorprèn per la diversitat d'estímul didàctics que hi ha a tots els racons, que seria comparable a entrar a un portal d'Internet amb la pantalla plena d'icones i d'enllaços que conviden a anar cap a mons infinits de propostes didàctiques.

El pati de l'Escola Napoleó Soliva també difereix dels que hi havia en els

anys seixanta, ja que ha esdevingut un espai lúdic i alhora didàctic. A través de la iniciativa «El pati que volem» —que va impulsar l'anterior equip directiu i ha completat l'actual— hi van pintar diversos jocs a terra: la xarranca, el mar-cel-terra, el *twister*... i hi instal·laren elements com el rocòdrom. L'alumnat de sisè es va implicar en l'acompanyament lúdic dels més petits: *jazz dance*, un micado gegant... L'objectiu era diversificar activitats i anar més enllà del monopoli de la pilota perquè, de fet, només cal veure el que passa amb alguns pares als camps de futbol infantil o bé el comportament a les graderies dels estadis per adonar-se que el futbol no és tan educador com es pot pensar.

El vestíbul de l'escola és un calidoscopi cultural amb auques, un aquari, un quadre del centre... Reben els visitants dos gegantons, en Napo i la Soli, que van construir els alumnes. Són un homenatge permanent i lúdic al mestre Napoleó Soliva, que va exercir el magisteri a l'escola de la vila (o Joaquim Ruyra) fins al 1977, on va deixar un gran record entre l'alumnat i el professorat. Van dedicar el centre en honor seu. A la vegada, aquest educador va ser el pare de la científica i professora Montserrat Soliva, investigadora especialitzada en compostatge i en la caracterització, la diagnosi i l'aplicació al sòl de residus orgànics. L'escola vol transmetre l'agraïment a la família Soliva per la seva implicació en l'activitat educativa a Blanes.

Una exposició presenta els treballs guanyadors del concurs literari «Llapis

>> Alumnes d'educació infantil amb els gegantons Napo i Soli, que són un homenatge al mestre Napoleó Soliva, el qual dona nom al centre.

>> Roser Robert i Almudena Villegas, de l'equip directiu, amb una pintura de l'edifici escolar.

d'or», els jocs florals del centre, que volen fomentar la participació de l'alumnat en l'elaboració de textos, còmics i dibuixos, i els guanyadors dels quals són guardonats en una cerimònia que se celebra al gimnàs polivalent de l'escola.

Els passadissos configuren un pas-seig didàctic, un viatge als valors amarat d'elements que transporten a campanyes educatives i a la reflexió, encara que els alumnes de moment no s'adonin de la importància que tindran per a ells al llarg de tota la seva vida, com ara el consum de fruita (l'alimentació saludable), l'esport femení (la igualtat de gènere) i la inclusió de les persones diferents. Fins i tot els esglaons de les escales s'aprofiten per col·locar-hi la taula de multiplicar, per allò que en educació cal insistir, insistir i insistir.

El centre ofereix un servei de menjador amb cuinera pròpia que gestiona una empresa. Una comissió composta per l'AMPA i l'equip directiu pot fer propostes per adequar el servei a les expectatives, especialment les didàctiques, com ara el debat sobre si s'hi ha de servir l'aigua corrent o se n'ha de comprar d'embotellada, una curiosa discussió en un municipi on l'Administració ha fet una inversió milionària per tenir una dessalinitzadora i poder subministrar aigua de forma continuada i de qualitat. Cal dir que va guanyar l'aigua de l'aixeta.

Les aules han dit adeu a les pissarres i als guixos i s'han adaptat al temps, talment com ha fet la societat. Les pissarres digitals i els projectors subministren la informació a l'instant; ara bé, la directora, Roser Robert, alerta: «Hem d'impartir una educació rica en continguts i no només en estímuls». Afegeix que els ensenyen a saber buscar la informació i a ser crítics amb les dades que troben a la xarxa.

El centre té una gran diversitat cultural, i l'equip docent l'entén com una

riquesa i una font d'aprenentatge i de valors. El nivell de l'entorn de l'escola es podria classificar com a mitjà-baix, per la qual cosa l'equip docent ha de fer el màxim dins del centre, ja que algunes famílies no poden complementar la tasca educativa que es fa a l'escola. Resulta il·lustratiu que es programin descobertes de Blanes, perquè si no, hi hauria escolars que no coneixerien alguns dels referents del municipi.

Ara bé, Roser Robert, acompanyada de la seva col·laboradora en l'equip

directiu, Almudena Villegas, afirma que «estem *xutats* d'Educació; aquí els mestres donem el 200 %. Fem acollida i acompanyament constant a l'alumnat, que és molt divers, tal com ho és el paisatge urbà del seu entorn».

En definitiva, aquí l'equip docent ha de fer un aprenentatge en gestió d'emocions i ha de ser empàtic però exigent, i sembla que d'aquesta manera aconsegueixen bones fites, cosa que els fa sentir molt satisfets. És un grup molt realista, bon observador de la realitat per detectar on hi ha mancances i, per tant, plantejar objectius petits, realistes, que resolen pas a pas. A més, saben fer autocrítica.

A la sortida, pares, familiars i tutors esperen que els més petits surtin d'estudi. El cronista reflexiona sobre si la societat en general sap reconèixer la feina que fan els equips de mestres i el personal d'administració i serveis en la formació dels escolars, i sobretot ara que se'ls planteja un ventall divers i ineludible de nous reptes.

>> L'equip docent de l'Escola Napoleó Soliva de Blanes (curs 2020-2021).

Escola Napoleó Soliva de Blanes

- Centre públic
- Inici: 1979
- Carrer d'Astúries, 13. 17300 Blanes
- Tel.: 972 333 568
- A/e: b7004566@xtec.cat
- Web: <https://agora.xtec.cat/ceipnapoleosoliva>
- Infantil i primària
- Dos-cents seixanta-cinc alumnes
- Vint-i-quatre professionals i mig, i vuit i mig de suport